

til, hvad jeg har anført, at tilraade det høje Thing paa det Indstændigste at stemme mod Udvalgets Endringsforslag om at nedsætte den Bevilling, som er anført med 9,701 Rd. med 1,600 Rd., hvilket netop er de 1,600 Rd., som skulle anvendes til at sætte den omhandlede Bolig i forsvarlig Stand.

Spønmæ: Hvad det sidste Punkt angaaer, skal jeg dog tillade mig at opfordre det ærede Thing til at følge Udvalget. Om det nemlig end kan antages, at den Bolig, som der er Spørgsmaal om at kjøbe for 2,000 Rd., mulig kan behøve nogen Reparation, er det dog forekommet Udvalget, at der efter de skriftlige Oplysninger og Overslag, der i saa Henseende have været det meddeelte, er god Anledning til at antage, at de begjærede 1,600 Rd. ere meget for meget; under alle Omstændigheder tilsigter man hermed ikke blot at foretage en Reparation, men tillige en meget betydelig Udvidelse, og navnlig en større Udvidelse, end Udvalget har kunnet finde nødvendig paa Grund af Landchirurgens Egenstab tillige at være Apotheker. Hvis altsaa Vedkommende maatte blive brøstholden derved, at vi aldeles nægte de 1,600 Rd., ligger det i, at man har stillet sine Forbringinger høit og ikke tænkt sig Muligheden af, at man her skulde driste sig til at fravige de store Begjæringer, som fremsættes fra disse langfraliggende Steder. Det er muligt, at der til 3die Behandling kan fremkomme Noget, som forekommer Udvalget at fortjene Understøttelse; men at gaae ind paa en Bevilling, der enten lyder paa de fulde 1,600 Rd. eller, som den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, yttrede, indtil 1,600 Rd., maa anses for meget utilkraadeligt. — Hvad alle de islandske Bevillinger angaaer, tilstaaer jeg, at jeg i Udvalget stærkt har forfægtet den Anskuelse, at vi burde træde meget bestemt op mod de islandske Forbringere, som stilles her. Vi faae islandske Andragender, behandlede af islandske Embedsmænd, vurderede efter islandske Forhold, atter behandlede af meget dygtige islandske Embedsmænd i Justitsministeriet og refererede af islandske Embedsmænd. Alt, hvad vi faae, er islandske, og saavel vi som den høitærede Mi-

nister ere for langt borte for tilfulde at kunne bedømme og sigte disse Forslag. At denne Sidste stærer betydeligt af, før Forslagene komme for Rigsdagen, betvivler jeg slet ikke, men det turde vel være muligt, at de ere beregnede paa saaledes engang at blive bestaarne, inden de komme til det Sted, hvor der kan lægges den endelige Haand paa dem. Naar vi sammenligne, hvorledes Islands Indtægter og Udgifter staae, see vi, at der er en meget alvorlig Opfordring til engang at tage stærkt fat paa de islandske Forhold. Det, at bestyre Island, koster Noget over 32,000 Rd. aarlig, naar vi sammenholde Finanslovens Indtægts- og Udgiftsside for Island, og jeg troer, at der er al Grund til gennem meget stor Strengthed, endog i enkelte Tilfælde, som hvor der er Spørgsmaal om den høieste Geistliges Gage, maastee gennem for stor Strengthed at fremtvinge en endelig Tilslutning og Beskrivelse fra Althingets Side efter at faae Islands Indtægter og Udgifter til at staae i et mere passende Forhold til hinanden. Lad os vedblive at sige Nei til Alt, hvortil det er nogenlunde muligt at sige Nei, skulde vi endog derved komme Noget nderover den Grænse, som det i andre Forhold ikke her bliver anseet for billigt at overskride. Jeg i det Mindste vil ikke føle min Samvittighed behyrdet derved, men jeg vil raade til at stemme imod alle de Bølsø, som det er nogenlunde mulig at nægte. Hvad der idag er oplyst af den høitærede Minister om den islandske Viskops Gage, stemmer forsaavidt med, hvad der foreligger i de trykte Anmærkninger, men jeg kan ikke deraf slutte, at Rigsdagen vil gjøre sig skyldig i nogen Inconsequens, eller fravige noget Princip ved nu at nægte det Gagetillæg, om hvilket her er Spørgsmaal. Der er fra Rigsdagens Side aldeles ikke givet noget Tilfagn i saa Henseende, som enten berettiger Viskoppen til at vente eller Regjeringen til at udnævne ham med høiere Gage end 2,400 Rd. Finder han sig da brøstholden herved, maa han tilskrive sig det selv, ligesom Regjeringen maa tilskrive sig det selv, at den er gaaet ind paa mere, end den var sikker paa at erholde. Det er ganske sikkert, at Rigsdagen i enkelte Tilfælde har ladet sig føre ind paa den Nei at